

Sentimentų vakaras prieš bibliotekos permainas

Nekasdieniška atmosfera tvyrojo Kupiškio viešojoje bibliotekoje kovo 31 dieną. Jos darbuotojai tądien į atsisveikinimo vakarą „Naktis bibliotekoje“ su pradėtu atnaujinti pastatą sukvietė buvusius kolegas bei žmones, dirbusius čia veikusiųose kultūros namuose ir muziejuje, ištikimiausius skaitytojus bei visus kitus, kurie žino kelią į biblioteką.

Ant „Alitosios“ prisiminimų kėdėje sėdi Algimantas Jasaitis, ilgametis rajono kultūros darbuotojas. Šalia jo Kupiškio viešosios bibliotekos direktoriaus Algirdas Venckus.

Banguotė

ALEKNIENĖ-ANDRIJAUSKĖ

J renginį susirinko didžiulis būrys žmonių. Patys bibliotekininkai tuo buvo maloniai nustebinti. Bibliotekos direktorius Algirdas Venckus susirinkusiems svečiams priminė, kad artėja valanda, kada reikės laikinai palikti šį pastatą. Sugrįžus atgal jis turėtų būti gerokai pasikeitęs. Tad prasminga atsisveikinti su senąja aplinka prisiminus, kokia čia veikla virė daug metų.

„Pastatas susijęs su daugelio žmonių likimais. Nesuskaičiuosi, kiek čia žingsnių parketu pažingsniuota, kiek šios sienos žmonių idėjų, minčių sugėrė. Šis vakaras puiki proga prisiminti ne tik pastato istoriją, bet ir kelių dešimtmečių kultūros aplinką, kokią reikėdavo jai turėjo mūsų miesto žmonėms“, – kalbėjo bibliotekos direktorius.

Bibliotekos pastato raida, bibliotekininkų bei kitų kultūros darbuotojų veikla apžvelgta demonstruojant nuotraukas iš bibliotekos archyvo ir asmeninių albumų.

„Šiltoje“ prisiminimų kėdėje tą vakarą pirmasis pasėdėjo buvęs tuometinio rajono Kultūros skyriaus vedėjas, šį darbą dirbęs 17 metų, Algimantas Jasaitis. Jis papasakojo apie Adomo Petrausko muziejuje vestą renginį, susitikimą su rašytoju Juozu Balnuša.

„Kultūros skyriaus vedėju dirbau nuo 1970 metų. Iš pradžių buvau paskirtas laikinai tas pareigas eiti, nes tuometinė skyriaus vedėja Vanda Samulionienė išėjo vaiko priežiūros atostogoms. Tačiau, šis darbas iš laikinio tapo nuolatinis ir tęsėsi 17 metų“, – sakė A. Jasaitis.

Garbus svečias teigė, kad jis bendradarbiavo su visų to meto rajono kultūros įstaigų vadovais. Jį supo geri darbuotojai.

A. Jasaitis papasakojo iš kito žmogaus išgirstą istoriją, kaip da darbininkai tvarkydami tuometinių kultūros namų sceną, duobėje po ją, matyt, buvo aptikę pinigų ir niekam apie tą lobį neprisitarę. Aplinkiniai tik iš jų paslaptingo tylėjimo išlipus iš tos duobės sprendė, kad kažkas ypatingo nutiko. Ypač iš maisto pradėjo lįsti, kai vienas tų vyrų gana greitai namus pasistatęs, o kitas staiga iš Kupiškio išvykęs. Deja, svetimas turtas nė vienam laimės neatnešė. Abu vyrai susilaukė tragiško likimo.

Visgi, anot A. Jasaitis, šios sienos matė ir laimingų akimirkų – čia per šokius susitikę žmonės susipažindavo, vėliau susitokėdavo.

A. Venckus prisiminė, kad su kultūros skyriaus vedėju susipažino dramatiškais aplinkybėmis. Kartą Kęstučio Stankevičiaus vadovaujamas ansamblis per šokių vakarą, vykusį dabartinėje bibliotekos salėje, užgrojo nesankcionuotą muziką. Jaunimas šoko ir šėlo. Kurį laiką vedėjas laikėsi ir nieko nesakė, bet netrukus įsoko šaukdamas: „Nutraukti!“

Paklaustas, ar taip buvo, garbusis vakaro svečias tik galvą palinkėjo ir šypstelėjo, kad tais laikais visko būta. A. Jasaitis pagyrė bibliotekininkus už originalų renginį.

Prėjusius metus prisiminė ir Kazys Stančikas, kuris 1976 metais ir nuo 1980 iki 1984 metų ėjo Kupiškio kultūros namų direktoriaus pareigas. Tai jis 1983 metų pabaigoje, persikeliant į naujus kultūros namus, tuometinei bibliotekos vadovei Janinai Šivinskienei perdavė šiame pastate veikusios įstaigos patalpų raktą. Kraėlio dar paliko legendinį vaidrodį, drabužių kabyklą ir pianiną.

Vėliau kalbėjo muzikantas Alfredas Buška, buvusio diskulendo orkestro muzikantas. Šis orkestras grodavo anuometiniuose poilsio vakaruose.

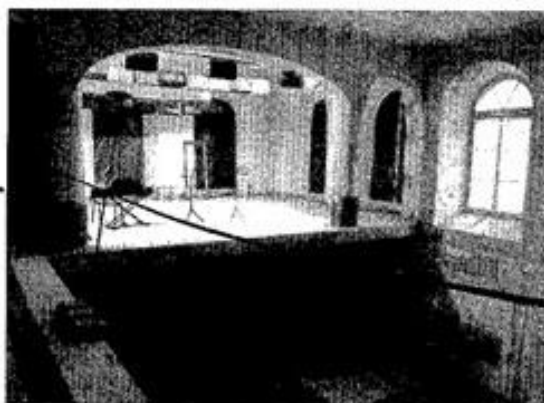
Per renginį į dienos šviesą ištraukta ir senoji scenos uždanga, kuriai buvo uždengta pakyla, ant kurios stovėjo „Šiltoji“ prisiminimų kėdė.

Renginio dalyviams buvo surengta ekskursija į jdomiausias bibliotekos pastato vietas, ją vedė K. Stančikas ir ilgametė kultūros namų darbuotoja Laima Bernadickienė. Ant visų kabinetų durų kabėjo lapeliai, kuriuose buvo surašyta, kam tas kabinetas ir kokiais metais tamavo, kokie žmonės ten dirbo.

Vėliau visiems svečiams buvo siūlyta skaitykloje, kur iš antro aukšto atsiveria vaizdas į pradėtą pertvarkyti didžiąją salę, koncertavo trio „Gioco“ iš Vilniaus. Skambėjo Frederiko Šopeno, Mykolo Kleopos Oginskio bei kitų kompozitorių kūrta muzika, grota XIX a. dvaruose.

Keletą literatūrinių miniatiūrų suvaidino režisierės Vilijos Morkūnaitės vadovaujami Kupiškio kultūros centro vaikų ir jaunimo teatro studijos auklėtiniai. Grojo jaunosios muzikantės iš Kupiškio meno mokyklos.

Visi svečiai atokvėpio valandėlę

Koncerto bibliotekos antrame aukšte akimirkos.

buvo vaišinami kava ir užkandžiais. Vėliau visi sugrįžo į bibliotekos parduotuvę pirmame aukšte. Čia skambėjo literatūriniai eposantai, muzikiniai prisiminimai, vyko loterija, kur laimintieji gavo neįprastą dovaną – obliuotą lentelę su bibliotekos pastato nuotrauka. Pasak A. Venckaus, tai atminimo

lenta iš pastato pastogės. Tokiomis lentelėmis ir padėkos raštus apdovanoti ir garbinginasi renginio svečiai.

Kupiškio viešosios bibliotekos direktoriaus pavaduotoja Lina Matuikaitė renginio pabaigoje informavo, kad biblioteka senosioje vietoje lankytojų dar lauks iki birželio.

Plojimai buvo pagerbtos buvusios bibliotekos darbuotojos (iš dešinės) Genutė Jurėnienė, Dalia Navanglauskienė, Gražina Baublėnė ir Janina Stankevičienė.

Kazys Stančikas buvo vienas ekskursijos po biblioteką vedėjų.

Bibliotekos renginio svečiai.